

ма та сестра и братъ, особенъ поасъ нематъ. Защо то мъжъ и жена не става ни единъ поасъ, както то са рече отъ начало. И тази основна истина трѣба да са помни, като много нѣждна и потрѣбна за троеродно то сродство. А кога Петръ земе сестра та на жена та шхровока си, тогази са разрѣшаватъ. Мъжо и жена та, и ставатъ особени двама та брата на едина родъ, и двама та брата на другѣа родъ, и видатса поаси те совершенно четири.

Старите (отколешнитѣ архіереи), поасы на тези родове не положиха, но само онези сродства преглѣдваха, кои то законо възбрани. Сирѣчь да не зема нѣкой пастрѣкъ на пасника си жена та, и мащѣа да не зема мъжа на заварница та си, кое то е первый степенъ сосъ измышленіе. А послѣдородни те положиха и на това поасы, и до третій поасъ възбраниха свадбы те мъ, и колко то свадбы преминѣватъ третій и четвъртый поасъ, или патыи и шестый и слѣдователно быва да са зематъ не възбранно.

Ето и примѣри.

1. „Не може пастрѣкъ да земе жената на пасника си (на доведеника си).